

حامد جبرودی
روزنامه نگار

پرسپولیس در جاده مه آلود!

وقتی وارد یک جاده مه آلود می شوید، باید انتظار هر چیزی را داشته باشید. وقتی شروع به حرکت می کنید یا قدم می زنید، ممکن است به یک منظره زیبا برخورد کنید یا شاید یک حیوان درنده به شما برخورد کند. احتمال دارد سالم به مقصد برسید و شاید هم تصادف کنید! جاده مه آلود ممکن است صاف باشد اما احتمال لغزندگی هم وجود دارد. حالا هم به نظر می رسد که پرسپولیس وارد

جاده ای مه آلود شده که هیچ پیش بینی ای درباره شرایط آن وجود ندارد. سرخپوشان پایتخت در حالی وارد جاده لیگ بیست و سوم شدند که کج دار و مریز، با احتیاط و شانس و البته با تعدادی بازی خوب، خود را به رتبه دوم جدول رده بندی لیگ برتر گشاده اند. رتبه ای که آن را در لیگ قهرمانان آسیا هم دارند. اما شاگردان یحیی گل محمدی در شرایطی در جمع مدعیان قرار دارند که معلوم نیست چه سرنوشتی در انتظار آنهاست. این تیم پس از بردی که در بازی رفت با استقلال تاجیکستان به دست آورد، ۳ مساوی کسب کرده که باعث شده در وضعیت نامناسبی قرار

بگیرد. در بازی با ملوان، اگر انزلی چی ها به خودباوری رسیده بودند، می توانستند اولین باخت پرسپولیس را در لیگ برتر به این تیم تحمیل کنند. چه آنکه صنعت نفت ۱۰ نفره این را در خود دید که می تواند از این تیم امتیاز بگیرد و در لحظه آخر گرفت. در بازی برگشت با استقلال تاجیکستان هم اگرچه وپروس سرماوردگی بلای جان سرخ ها شده بود اما این تیم نتوانست از گل زده خود محافظت کند و اگر علیرضا بیرانوند روز خوبش نبود، چه بسا که پرسپولیس با یک باخت بد، دوشنبه را به مقصد تهران ترک می کرد. در این میان، سؤالی که از سرمربی قرمزها می توان

پرسید، این است که او چه احتمالی را در این جاده پر پیچ و خم و با مه فراوان برای تیمش متصور است؟ سؤال مهم تر این است که او چرا ترکیب تیمش را در بعضی پست ها تغییر می دهد؟ شهاب زاهدی تا زمانی که خوب نبود، فیکس بود اما وقتی که با تیم هماهنگ شد و توانست ۴ گل بزند، به مرور از ترکیب خارج شده! او در پایان نیمه اول بازی با ملوان بیرون رفت و حالا هم ۲ بازی است به عنوان بازیکن جانشین به میدان می آید. علت نیمکت نشینی او چیست؟ اگر انضباطی است که هیچ اما اگر فنی است که جای توجیه ندارد. چرا که نبیل باهوینی همان طور که خود

یحیی پیش بینی می کرد، آن بازیکنی نیست که بتواند جور خط حمله را بکشد. پرسپولیس در خط دفاع مشکلاتی دارد که خود گل محمدی بعد از بازی با نفت به آن اعتراف کرد. اما او با این اشکالات می خواهد چه کند. به همه این مسائل فنی، باید به عدم تمرکز و درگیری با رقیب در طول هفته گذشته هم اشاره کرد که تأثیر خود را در این چند بازی نشان داده. پرسپولیس حالا در این جاده پر مه، سپاهان آماده و پاروچیه را پیش روی خود می بیند و باید دید یحیی می تواند روی زخم های تیمش مرهم بگذارد یا خیر. باید تا بگشاید صبر کرد و دید!

مشکلی که گل محمدی هیچ وقتی برایش نگذاشت

وقتی نفیس پرسپولیس می گیرد

اکبر منتشلو
روزنامه نگار

تیم را آزار می دهد و یحیی گل محمدی با وجود داشتن فرصت های مناسب برای برطرف کردن این مشکل، چند ماه گذشته را نسبت به این موضوع به بی خیالی سر کرده و به جای برطرف کردن مشکل اصلی تیمش، در دام حواشی افتاده است. در روزهایی که خیلی از تیم ها به تعطیلات زودهنگام لیگ برتر متعرض بودند که یکی از آنها پرسپولیس بود، برخی تیم ها، بسیاری از مشکلات تیمشان را در همان تعطیلات برطرف کردند، اما انگار بازی های پرسپولیس به وضع

مشکل آنها را نشان می داد و اگر هم این تیم توانست در برخی بازی ها موفق شود، اول به دلیل تجربه بازیکنان و در وهله دوم به خاطر حضور علیرضا بیرانوند بوده که معمولاً در بیشتر مواقع توانسته از حداقل برتری این تیم حفاظت کرده و تیمش را به امتیاز برساند اما شاهد بودیم این اتفاق با تمام تلاشی که بیرانوند داشت در بازی با استقلال تاجیکستان رخ نداد و پرسپولیس براحتی ۲ امتیاز با ارزش را از دست داد. اما مشکل پرسپولیس چیست؟ برای پاسخ به این

سؤال باید به دوران آماده سازی پرسپولیس سری زد؛ روزهایی که قرار بود این تیم برای رقابت های سخت و همزمان لیگ برتر و آسیا آماده شود، انگار خیلی خوب پیش نرفته و پرسپولیس ها در مصاف با حریفان حساسی از نظر بدنی کم می آورند، دفاع پرسپولیس معمولاً از مهاجم حریف عقب هستند و اگر بیرانوند درون دروازه نبود، شاید بارها دروازه پرسپولیس باز می شد. همین شرایط باعث شده که در طول همین چند هفته پرسپولیس ها دو بار دروازه خودشان را

باز شده ببینند و نتیجه بازی تغییر کند. از طرف دیگر باید نگاهی به مصدومان پرسپولیس در طول همین چند هفته داشته باشیم؛ به طور حتم یکی از دلایل اصلی مصدومیت زیاد بازیکنان از نظر کارشناسان این رشته ورزشی به آماده سازی و آمادگی بازیکنان در دوران بدنسازی برمی گردد. پرسپولیس در طول همین هفته ها که هنوز کمتر از یک سوم بازی ها پیش رفته، بارها بازیکنانش را به دلیل مصدومیت در اختیار نداشته و نتوانسته از همه ظرفیت ها و قدرت

بازیکنانش استفاده کند که آسیب جدی به این تیم زده است، بخصوص اینکه این تیم در مقطعی حتی بازیکنان تأثیرگذاری مثل مهدی ترابی را هم به همین دلیل در اختیار نداشته که حالا وحید امیری اوج این ضعف پرسپولیس را می رساند. به نظر می آید نفس پرسپولیس برای این دوره از رقابت ها چاق نیست و قبل از هر چیز گل محمدی و همکارانش باید فکری به حال این موضوع داشته باشند که البته باید فرصت مناسبی برای این کار مهیا شود.

بحران پرسپولیس به آسیا رسید

هت تریک در بد بودن!

محسن ذاکری
خبرنگار

پرسپولیس برای سومین بازی پیاپی مساوی کرد و البته برای سومین بار بد بازی کرد. پرسپولیس در انزلی باید به ملوان می باخت و حداقل اینکه موقعیت های گلزنی شاگردان مهدی تارنار بیشتر بود. آنها در تهران در حالی با نفت آبادان مساوی کردند که تیم عبدالله ویسی نتایج ضعیفی گرفته بود و بیش از یک نیمه راه هم ۱۰ نفره بازی کرد. حتی اگر ببینیم در آن دیدار داوری به ضرر صنعت نفت نبود، باز هم نمی توانیم از فوتبال پرسپولیس در یک بازی خانگی و مقابل هزاران تماشاگر خودی دفاع کنیم. در تاجیکستان هم پرسپولیس حتی صدای خود گل محمدی را درآورد و او گفت در نیمه دوم اسیر بازی حریف شدیم. اگرچه پرسپولیس در نیمه اول بازی بدی ارائه نکرد و گل زیبایی هم زد، اما در نیمه دوم شاید آثار سرما خوردگی در بازیکنان بیشتر به چشم آمد و باعث شد آنها نظر بدنی هم کم بیاورند.

بضاعت نساجی از نظر مهره با سپاهان و پرسپولیس قابل قیاس نیست اما کاملاً مشخص است که این تیم به دلیل حضور همزمان در لیگ قهرمانان و لیگ برتر دچار مشکلات زیادی شده است. نساجی در دیدارهای اخیر خود اصلاً خوب کار نکرد و با وجود اینکه سپاهان را در زمین خودش زمینگیر کرد اما به تراکتور و نوبهار هم باخت. سپاهان نیز همین شرایط را دارد و اگر بازی با تیم ضعیف آملالیق را فاکتور بگیریم، در مقابل نساجی از شکست فرار کرد و البته مقابل ملوان در خانه ۳ بر ۲ نتیجه را واگذار کرد تا درد مشترک نمایندگان ایران در آسیا مشخص شود.

پرسپولیس هم ۳ بازی است که اصلاً فوتبال خوبی ارائه نمی کند و با این نمایش ها هواداران خود را برای ۳ بازی حساس و سرنوشت ساز آینده مقابل سپاهان، النصر و استقلال بشدت نگران کرده. در تاجیکستان هم علیرضا بیرانوند ستاره میدان بود و حداقل ۳ سبوی عالی داشت و ۳ موقعیت بسیار خطرناک را مهار کرد، اما باید دید او تا کی می تواند جور تیمش را بکشد؟ گل محمدی در کنفرانس مطبوعاتی بعد از بازی بیشتر از آنکه از مدافعان دلخوار باشد، از عملکرد فایده ها انتقاد کرد و اعتقاد داشت که آنها نباید میانه زمین را به حریف می دادند. او خوب می داند که تیمش با این مدل فوتبال بازی کردن در

اصفهان مقابل سپاهان مشکل خواهد داشت و شاید ترجیح می داد که این دیدار در زمان دیگری برگزار شود، اما به هر حال پرسپولیس بازی بسیار حساسی با سپاهان دارد. دیداری که می تواند تکلیف دو مدعی بزرگ لیگ برتر را روشن کند. گل محمدی قطعاً بارها و بارها فیلم بازی با استقلال تاجیکستان را می بیند و تلاش می کند تا نقاط ضعف تیمش را برطرف کند.

تیمی که موقعیت نمی سازد

دژاووی سرخ

مرتضی طهوری
خبرنگار

پرسپولیس در تاجیکستان همان تیم هفته های اخیر بود؛ بی رمق، بدون برنامه، فاقد پلن، بدون خلق موقعیت، بی آزار و ملال آور. تیمی که در تداوم بازی های بد خود در برابر استقلال تاجیکستان هم نمایشی دلگیر و نومیدکننده داشت و متوقف شد تا ۲ امتیاز حساس را از دست بدهد و صعودش به مخاطره بیفتد. این بازی از لحاظ آماری و روند بازی و نتیجه شباهت عجیبی به بازی های قبلی پرسپولیس و ناکامی در کسب نتیجه مقابل تیم هایی مثل نفت آبادان و ملوان داشت.

پرسپولیس گل مساوی را در دقیقه ۷۵ دریافت کرد و این در حالی است که در هفته های آتی به صورت واضح و مشهود شاهد افت بازی و انرژی بازیکنان پرسپولیس در ۱۵ دقیقه پایانی بازی ها هستیم و این قضیه برای تیم به یک معضل جدی تبدیل شده. سرخ پوشان در رقابت های لیگ برتر حتی مقابل نفت ۱۰ نفره هم در ثانیه های پایانی دروازه خود را باز شده دیدند و در بازی با ملوان هم در دقیقه پایانی بازی یک موقعیت بسیار خوب نصیب

شاگردان تارنار کردند تا فاصله ای تا باخت نداشته باشند.

به نظر می رسد بازیکنان پرسپولیس از لحاظ بدنی و ذهنیتی به هیچ عنوان در شرایط مناسبی نیستند. زمانی که تیمی با چنین معضلی روبه رو می شود، این قضیه باید از دو جنبه بررسی شود؛ اولین عامل و فاکتور بررسی وضعیت انرژی و بدنی تیم است و عامل بعدی هم بحث ذهنیت و انگیزه بازیکنان به شمار می رود که برای مثال توانایی کنترل بازی

مقابل یک تیم ۱۰ نفره ته جدولی را در استادیوم خانگی نداشتند.

طبق آمار، پرسپولیس مقابل استقلال تاجیکستان علی رغم مالکیت توپ بالا، در خلق موقعیت توفیق چندانی نداشت. امید گل در جریان بازی این تیم در ۳ بازی اخیر، کمتر از یک و کمتر از حریف بوده و نتوانسته به پیروزی دست یابد.

پرسپولیس حتی در بازی با نفت هم که به ۲ گل دست پیدا کرد، نتوانست امید گل خود را به عدد یک برساند و در بازی با ملوان هم عدد عجیب ۰/۱۲ را به ثبت رساند و در این بین به نظر می رسد پرسپولیس از لحاظ هجومی هم مقابل رقبای تدافعی خود به استیصال خاصی رسیده. می توانیم این موضوع را به حضور مهاجمان بلندزنی مثل باهوینی و زاهدی ربط دهیم. شهاب زاهدی و نبیل باهوینی شاید بتوانند روی کاغذ و طبق آمار برای پرسپولیس گلزنی کنند اما باید این قضیه را قبول کنیم که این دو مهاجم برای سبک و استایل فوتبال گل محمدی ساخته نشده اند.

حالاتی این عوامل دست به دست هم داده تا این موضوعات و نواقص بار دیگر در بازی پرسپولیس به چشم بیاید و روی دور ناکامی گام بردارد. باید دید در ادامه این تیم چگونه می تواند این معضلات را حل کند.